Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Νησιώτην, Νησί. Ὑπόρχουν συλλογὲς διηγημάτων ποὺ βγῆκαν τελευταία. Ὅσο γιὰ τὰ ἔργα τῶν συνεργατῶν σᾶς παραπέμπουμε σ' ὅσα ἐγράφησαν τελευταίως στὶς ἐφημερίδες, ἐκ μέρους τοῦ πρυτάνεως τοῦ πανεπιστημίου κ. ἀ. γιὰ τὴν ἀγραμματοσύνη τῶν νεαρῶν ἑλλήνων. Ἂν βλέπατε καὶ σεῖς, φίλε κύριε, τί μᾶς στέλνουν γιὰ δημοσίευσι οἱ νέοι, θὰ παθένατε... ἐξόρθρωσι τῆς κάτω σιαγόνος ἀπὸ τὴν κατάπληξι! Πάντως κυττάτε λίγο πιὸ κάτω. Δημοσιεύουμε κ-ὶ ποιήματα ἄξια λόγου. Ὅπως τὸ τοῦ κ. Ἀντ.Φι-τικάκη. Οὐρανίαν Λαγκαδιανοῦ, Πειρ ιᾶ. Δυστυχῶς ἐκάμαμ», ὅτι μᾶς γράφετε στὸ τέλος τῆς ἐπιστολῆς σας... γιατί... Ἀντῶν. Φιντικάκην. Γο ποίημά σας «Το πρῶτο φιλί» χαριτωμένο καὶ τὸ δημοσιεύουμε εὐχαρ.στως:

Ἦταν σιμὰ μου κ' ἡ ἀγάπη ἦταν νωπὴ
κι' ἀπὸ ντροπὴ δὲν μίλει ὁ ἕνας στὸν ἄλλο
τὸ λεύκωμὰ της κύτταζε καὶ τὴ σιωπὴ
χαλοῦσε τὸ ξεφυλλιτὸ καὶ τίποτ' ἄλλο...

Κ' ἡ ζωγραφιὰ ποὺ στάθηκε ὥρα πολλὴ
καὶ μὲ καϋμὸ τὴν κύτταζε μεγάλο
τὸν ἔρωτα πορίστανε καὶ τὸ φιλὶ
ποὺ κάποια χείλη δίνανε καὶ τίποτ' ἄλλο...

Κ' εἶδα τὰ μάτια της νὰ μὲ κυττᾶνε ἀπαλά,
βουβὸ τὸ χεῖλος ἔμεινε, τὸ βλέμμα λάλο
κ' ἔγειρα καὶ τὴ φίλησα δειλὰ
καὶ τίποτ' ἄλλο...

Ἔτσι ἀγαπήσαμε δίχως μιλιὰ νὰ ποῦμε
καὶ τώρα πάλι πλάϊ ὁ ἕνας στὸν ἄλλο
ἀνοῦμε τὶς καρδιές μας νὸ χτυποῦνε
καὶ τίποτ' ἄλλο...

Π. Λεκατσᾶν. Θὰ σᾶς ἀπαντήσαμε ἤδη γιὰ τὸ σονέττο. Ἡ μεταφράσεις τοῦ Μπωντλαίρ ὄχι καλές. Μὴν τὸ πέρνετε δμως κατάκαρδα. Ὁ Μπωντ'αίρ δὲν μεταφράζεται. Αὐτὴ εἶνε ἡ γνώμη μας. Πολλοὶ ἀπεπειρόθηταν νὰ τὸν μεταφράσουν, μὰ ἔπεσαν ἔξω οἰκτρά. Ἰόν γελοιοποίησαν τὸν κακότυχο. Μεταφράστε λοιπὸν ἄλλους ποιητάς. Α. Β. Γερμανῆν, Ἐνταῦθα. Θὰ σᾶς ἀπαντήσαμε. Γιατὶ στείλατε χωριστὰ τὸ δικαίωμα κρίσεως; Μὴ τὸ ξανακάμετε αὐτό, γιατὶ ὑπάρχει φόβος νὰ μὴν κυτταχτῆ καθόλου τὸ ποίημα. Νὰ βάλουμε, λέτε, δυὸ σελίδες Κάυτ-Ἰοστάλ! Χμ..Πάει πολύ, φίλτατε... πάρα πολύ... Ι. Λαζαρίδην, Τρίπολιν. Τὸ διήγημά σας ὄχι τόσο κατάλληλο. Δὲν εἶνε κἂν διήγημα, ἀλλὰ μία σκηνὴ σύντομα γραμμένη, μὲ πολλὲς ἀσάφειες καὶ ὑπερβολές. Α. Α. Δερβένιον. Ὄχι καλή,δυστυχῶς, τὸ ποίημά σας. Δέτε στὸ α' τετράστιχο:

Ὅταν στὴν πρώτη σου Θω-
[ριὰ, γλυκόπλαστη μὲ χάδι,
ἐπίστεψα πῶς διάκριτα 'νὰ
[θεῖκὸ σημάδι,
τὴ σκέψι ἄφησα γοργὴ νὰ
[τρέχη σὰν πετρᾶδι
ἀδιάκοπα, μέσ' 'ς τῆς καρ-
[διᾶς τ' ὁρμητικὸ λαγκάδι.

Ἐνῶ οὔτε τὰ πετρᾶδια, ὡς γνωστόν, τρέχουν, οὔτε τὴν καρδιὰ μποροῦμε νὰ τὴν ποῦμε λαγκάδι καὶ μάλιστα ὁρμητικό, δεδομένου ὅτι τὰ λαγκάδια δὲν μετακινοῦνται κἂν ἀπὸ τὴ θέσι τους...Χρ. Μπαφέρον, Πειραιεύς. Τὸ σπίτημά σας ἐνιελῶς παιδικόν. Ἰδοὺ

Ἥλιον λὲς κι' ἀντίκρυσα
ὅταν σὲ πρωτοεῖδα
π' ἀστράφει εἰς τὸ πρόσωπο
κ' ἔλαμπαν τὰ μαλλιά σου!

Τὰ γαλανὰ τὰ μάτια σου,
τ' ὡραῖο σου κεφάλι,
νόμιζα ὅτι ἔβλεπα
κάτω τὸ περιγιάλι!

Ὡς μιὰ λαμπάδα στέκεσαι
μὲ ἴσιο τὸ κορμί σου,
μὲ τοπεινὰ τὰ βλέφαρα
μὲ τὴ κρυφὴ ὁρμή σου!..

Γιὰ τὰ καλά σας λόγια σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Ι. Κορνέλλον, Μονεμβασιαν. Ἡ μπαλλάντα σας «Τὸ Φιλί» δρκετὰ καλὴ καὶ δημοσιεύεται.

ΤΟ ΦΙΛΙ

Ἤτανε τότε—χρόνια πολλὰ περάσανε
Χρόνια πολλὰ καὶ σκοτεινὰ ἀπὸ κείνη τὴν ἡμέρα—
Παιδιὰ στὴν κούνια βυζανιάρικα γερόσανε
Τῆς νιόνυφης ἐμαύρισεν ἡ βέρα.

Ἤτανε κάποτε—καιροὶ μούρης σκλαβιᾶς—
Κ' ἐδῶ ποὺ τώρα μένουνε πέτρες μισοσπασμένες
Στεκόνταν κάστρο μὲ παράθυρα ὁλόχρυσα
Κι' αὐλόπορες; ἀσημοδουλεμένες.

Καὶ μέσ' τὸ κάστρο ἔμενε πεντάμορφη
Νύχτα καὶ μέρα μέτ' τὴν κάμαρα κλεισμένη
Βασιλοπούλα μαυρομμάτα ὁλόγλυκη
Ξανθόμαλλη μὲ γάλα ζυμωμένη.

Καὶ μέσ' τὴ κάμαρα τὴ φύλαγε μαῦρο στοιχειὸ
Π' οἶμα ζεστὸ ὁλοκόκκινο ἤταν ἐ τὸ φαΐ του
Κι' ἄλλοι ὁ' ἐκεῖνο ποὺ δόβαινε νύχτα ἰὸ τόπ' αὐτὸ
Τὸν ἔχαναν γιὰ πάντα εἰ δικοί του.

Κι' ὁ Γιάννης τὸ κομάρι τοῦ χωριοῦ ὁρκίσθηκε:
—Καὶ πεθαμένος ἕνα φιλὶ δικό της θὲ νὰ πάρω
ἕνα φιλὶ δικό της ὁτοζώντανο γλυκό
Ἕνα φιλὶ κι' ἂς εὕρω καὶ τὸ χάρο.

Φεύγει, πάει, βρίσκει μὲς τό κάστρο τὸ στοιχειό
μὲ παρακάλια καὶ φοβέρες τοῦ φωνάζει:
—«Γιὰ μιὰ στιγμὴ στὴ κάμαρα τῆς κοπελιᾶς νὰ μπῶ»
Σαν-ιὰ ἀπ' ἀσῆμι μάλαμα τοῦ τόζει.

Μὰ κεῖο τοῦ λέει κι' ἄγρια γελᾶ:
- Χωρεῖς ἀσῆμι μάλαμα τὸ κάστρο 'νοι γεμᾶτο!
—Μὰ εἶνε μέρες τώρα ποὺ διψᾶ, πολὺ διψᾶ,
Θέλει νὰ πιῆ αἷμα γλυκὸ καὶ ἀφράτο.

. . . . . .

Καὶ νὰ τὸ σίδερο μ' ὁρμὴ τὴν ἄσπρη σάρκα σκίζει
Καὶ τρέχει ὁλοκόκκινο τὸ αἷμα τὸ γλυκὸ
Καὶ τὸ στοιχειὸ ἀχόρταγο λοίμαργα πίνει - πίνει
Κι' αὐτος γλυκὰ-γλυκὰ φιλεῖ τὸ στόμα της τὸ θεϊκό.

Ξημέρωσε! καὶ τὰ στερνὰ τ' ἀστέρια κάτω σβύσαν,
Καὶ τὰ πουλάκι' ἀρχίνησαν τὸ πρωϊνὸ σκοπὸ
Καὶ ἡ στερνές ἡ κόκκινες
[σταγόνες ἐκυλίσαν
Σ' ἕνα σφιχτὸ ἀγκάλιασμα
[καὶ σ' ἕνα «σ' ἀγαπῶ»!

. . . . . .

Ἄχ! τὶ ὀξίζουν σωροὶ ἀ-
[σῆμι καὶ χρυσάφι
Καὶ δοῦλοι, σκλάβοι, μέγαρα
[δῶρα βασιλικά,
γιὰ μιᾶ, στιγμῆς γλέντι τρελ-
[λὸ περαστικὴν ἀγάπη
Καὶ δυὸ φιλιὰ ὁλόγλυκα φι-
[λιὰ μεθυστικά;..

Γιὰ τὸ τόσο σεμνό σας γράμμα σᾶς συγχαίρομεν. Σ. Βόγον. Μᾶς κοροϊδεύετε; Χαρὰ στὸ κέφι σας! Ε.Ε-Α. Πάτρας. Θὰ σᾶς ἀπαντήσομε ἤδη. Γιατὶ δμως προξοφλῆτε τὴ γνώμη μας; Γιατὶ ξέρατε ὅτι εἶνε κακὸ τὸ διήγημα! Ἢ γιατὶ νομίζετε πῶς εἴμαστε πολὺ σύστηροί; Κι' δμως, κάθε ἄλλο παρὰ αὐστηροὶ εἴμαστε. Μέλανθον, Ἐνταῦθα. Ὄχι ἐπιτυχὲς τό πεζή σας ποίημα. Γεώργ. Ποτήρην, Θὸ σᾶς ἀπαντήσαμε. Ἀργὰ μὲν ἀλλ' ἀσφαλῶς. Κανενὸς τὴν ὕλη δὲν περιφρονοῦμε. Ὅλα διαβάζουνται μὲ προσοχή. Γιατὶ σπάνια ἐγκρίνεται κάτι; Ἐλάτε στὸ γραφεῖο νὰ σᾶς τὸ ἀποδείξουμε τετραγωνικότατα. Μαλέτιον Σταμούλην, Βιλλια (Μεγαρίδυος). Καὶ σὲ σᾶς θ' ἀπαντήσαμεν ἤδη, μὲ τὴν σειρὰ σας βέβαια. Ἀλλὰ γιὰ τὸ Θεό, φταίμε ἐμεῖς γιατὶ δὲν δημοσιεύουνται τὰ ἔργα σας; Ἡ ἐπιστολή σας ἔχει 6—7 γραμμὲς καὶ 32 (τριάντα δυὸ) λάθη, λάθη παντὸς εἴδους! Διοβάστε λοιπόν, μορφωθῆτε, πιάστε βιβλίο στὰ χέρια σας. Εἶνε ἡ μόνη συμβουλὴ ποὺ μποροῦμε νὰ σᾶς δώσουμε. Ν. Κάρβ... Ἔδεσσαν. Ἡ ποίημά σας ὄχι καλὸ κι' ἀκόμη πολὺ παράδοξο. Ἡ νεκρὲς δὲν κρατοῦν κερὶ στὰ χέρια τους! Γιατὶ σας κάνει ἀντύπωσι ἡ σιωπὴ μιᾶς νεκρῆς, ἀφοῦ οἱ νεκροὶ δὲν μιλᾶνε; Δέτε:

Θυμοῦμαι: ἤτανε βουβὴ
σιγὴν κάσα τεντωμένη,
βουβή, ἀκίνητη, χλομὴ
καὶ ἀσπροφορεμένη.

Σάσαν Μπλακάκη, Κομοτινήν. Τὸ ποίημά σας ὄχι ἀπολύτως καλό. Ἐργασθῆτε καὶ μὴ βιάζεσθε νὰ δημοσιεύσετε.

ΤΑ ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ

STARR

MASTERTONE

ΕΙΝΑΙ

ἀπὸ ἀπόψεως τιμῆς ΤΑ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ποιότητος ΤΑ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ.

ΠΩΛΗΣΙΣ ΔΙΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΔΟΣΕΩΝ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ

ΑΘΗΝΑΙ: Στοὰ Ἀρσακείου 12. Τηλ. νέον 8-31

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Ὁδὸς Φίλωνος 48. Τηλ. νέον 10-26